

med mindre man har faste og bestemte Gjenstande at holde sig til. Det er disse Grunde for og imod, jeg har med Hensyn til de 2 Systemer. Jeg erkjender, at det ved en Statsstat er besynderligt at see beskattede Communer istedetfor beskattede Borgere; men vi have gjort det før og ere slupne igjennem dermed, og det, der vakte den største Misforstaaelse, er, saavidt jeg har kunnet skjønne, forsvundet her, hvorfor jeg troer, at vi hellere maae slaae os til No i et Par Aar med det Lovforslag, der er kommet fra Landstinget. Naar der er blevet reist Tvivl om, hvad den høitærede Finantsminister vil gjøre, efterat de 2 Aar ere omme, medens Skatten dog skal vedvare, vil jeg sige: Lad os samle Kræfter og Erfaring og stole paa, at den høitærede Finantsminister i Forening med Rigsdagen vil finde paa Naad. Jeg har nu samme Tanke, som jeg havde ved en Lov, vi behandlede før saa Dage siden, nemlig at vi til den Tid have en Lovgivningsmagt, som jeg vil haabe har ligesaa god Indsigt som vi, men jeg kan ikke nægte, at jeg, hvor meget jeg end erkjender, at Bestatning til Statskassen af enkelte Smaatredse af Landet ikke i Principet er rigtigt, holder med det ærede Medlem her ligeoverfor (Sylv. Sorgenfen) i, at, dersom vi slaae ind paa den Vej, som Fleertallet foreslaaer, dersom vi tage Mod til os og gaae ind derpaa, vil det vække endnu mere Misforstaaelse, end den tidnævnte Lov har gjort. Lad os hellere see at samle Materiale i et Par Aar, at lempe os igjennem paa denne Maade og at lade Sagen modne sig. Skulde dette Forslag have været brugt, troer jeg, det er kommet et Aars Tid eller to for sildigt. Dersom det var fremsat umiddelbart efter Krigen, vilde jeg troe, at det bedre kunde være gaaet; thi da var Blodet mere varmt, og jeg vil ikke sige Fædrelandsfjærigheden var mere opblussende, thi den er altid tilstede, men man var mere øm om Hjertet; man havde Følelsen af at skulle rykke ud med flere Penge for at dække Udgifterne til Krigen, og man gjorde ikke saamange Ophævelser og Vanskeligheder. Jeg har stadigt haft den Tanke, at jo længere vi kom fra et saadant Farens Dieblit, desto vanskeligere vilde det blive at faae Sagen sat i Gang. Ogsaa dette er en Grund mere

til, at jeg i det Hele troer at maatte slutte mig til Mindretallet og at maatte tilraade de ærede Medlemmer at gjøre det Samme.

Frederiksen: Jeg skal først med et Par Ord omtale det Forslag til en Formuestat, som jeg talte om i Formiddags, og derefter omtale det, som ganske vist i dette Dieblit har større Betydning, nemlig Spørgsmaalet om Contingent- og Procentsystemet. Først skal jeg berøre det Forslag til en Formuestat, der fra alle Sider vinder saa megen Anklang, og som dog Ingen vil gaae ind paa. Ogsaa den høitærede Minister trostede mig paa samme Maade som andre ærede Medlemmer, som den høitærede Krigsminister i sin Tid trostede et æret Medlem, der har sin Plads her tæt ved (B. Christensen), med at betegne Forslaget som en Freimtdstante. Jeg vilde neppe ganske have forstaaet den Maade, hvorpaa han udtalte sig om Forslaget, hvis han ikke havde bemærket, at han neppe havde haft Leilighed til at gjøre sig bekendt med det. Han meente, at det ikke passede ind i Forslaget, at det krævede ganske anderledes udsørlige Bestemmelser, at det aldeles ikke nærmere er udsørt. I Procentsystemet, som det nu foreligger fra Folkethingets Udvalg, er det ikke meget vanskeligt at passe dette Forslag ind. Netop fordi det tilsigter en intercommunal Bestatning, er hele Systemet saaledes afskæjset, at det forekommer mig, at dette Forslag passer ret vel ind deri. Vistnok kræver det nærmere Bestemmelser, nærmere Veiledning, men ikke anderledes, ikke af nogen synderlig anden Væksel end den hele Indkomstskat, altsaa den Veiledning, som den høitærede Finantsminister alligevel maae udstede, før at Skatten kan blive udsørt. Ganste vist er der visse Vanskeligheder forbundet med dette Systems Udsørelse; men det forekommer mig, at den ærede Ordfører i Virkeligheden selv indrømmede, at denne Vanskelighed ikke var Noget, der ikke kunde overvindes; thi han antydede selv, at rundt omkring i Landet bruger man allerede denne Skat i mangfoldige Landcommuner. Under Contingentsystemet har man i Virkeligheden ansat efter Formue og ikke efter Indkomst, saa tildeels er det kun at gjøre lovligt, hvad allerede ulovligt er skeet, at give den Lovregel, der i Virkeligheden